

DECIZIE
În numele Legii

5 martie 2019

mun. Chișinău

olegiul penal al Curtii de Apel Chișinău

vând în componența sa:

reședintele ședinței:

idecători

refier

u participarea

ocurorilor

vocatul inculpatului (XXXXXXXXX)

Oxana Robu

Igor Mânăscurtă și Svetlana Balmuş

Cristina Său

Oleg Popov

Alexei Frunze

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul inculpatului XXXXXXXXX declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 decembrie 2018, în cauza penală întru acuzarea lui :

XXXXXXX, născut la XXXXXXXXX, originar din com. XXXXXXXXX, domiciliat str. XXXXXXXXX, moldovean de naționalitate, cu studii juridice superioare, celibatar, angajat în câmpul muncii, în calitate de jurist la SC XXXXXXXXX” SA, supus militar, anterior nejudecat, fără antecedente penale, cetățean al RM, cod numeric personal XXXXXXXXX, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. 1 din Codul penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- primei instanțe de la 08 octombrie 2018 până la 17 decembrie 2018.
- Instanței de apel din 14 ianuarie 2019 până la 06 martie 2019.

Procedura de citare a fost respectată.

Avocatul Alexei Frunze cu inculpatul XXXXXXXXX au susținut apelul declarat, solicitând admiterea lui în temeiul și motivele invocate.

Procurorul Oleg Popov nu a susținut apelul declarat de inculpat, solicitând respingerea lui ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, XXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova.

S-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui XXXXXXXXX, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) cod penal al RM, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat procuror în Procuratura Anticorupție, Irina Gheorghiştean privind casarea din contul lui XXXXXXXXX a cheltuielilor de judecată în sumă de 988,88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871,5 lei, iarariul consultantului în mărime de 63,75 lei și consumabile 53,63 lei.

S-a supus confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei MD suma de 3000 (trei mii) Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului XXXXXXXXX, născut la 07 decembrie 1962 în proprietatea statului.

Pentru a se pronunța în sensul enunțat, instanța de fond prin sentință a constatat, că, la 30 iunie 2008 XXXXXXXXX, a fost condamnat în Federația Rusă la 9 ani închisoare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.131 alin. 2; art. 132 alin. 2 Cod penal al FR.

În perioada anului 2012 ultimul a fost transferat în Republica Moldova pentru ispășirea pedepsei stabilite, în Penitenciarul nr. 18 din r. Rânești.

În Federația Rusă, acesta fiind condamnat își ispășea pedeapsa împreună cu camaradul său, XXXXXXXXX, care este de asemenea învinuit din XXXXXXXXX.

În perioada anului 2011 XXXXXXXXX, tatăl lui XXXXXXXXX, s-a adresat către XXXXXXXXX după o consultație juridică în vederea eliberării lui din locurile de detenție înainte de termen.

În urma rezultatului pozitiv, acesta i-a propus lui XXXXXXXXX - tatăl lui XXXXXXXXX, să apeleze la serviciile lui XXXXXXXXX, pentru a fi eliberat înainte de termen și pe fiul său.

În ianuarie 2013, XXXXXXXXX a avut o întrevedere cu XXXXXXXXX, unde ultimul l-a asigurat pe XXXXXXXXX precum că, va interveni față de persoanele din cadrul instituțiilor de drept, procuratură, instanța de judecată asupra cărora a susținut că, are influență, în vederea eliberării a lui XXXXXXXXX înainte de termen din locurile de detenție contra sumei de 3000 de euro, pretinse în acest sens. La care XXXXXXXXX i-a achitat în start suma de 3000 lei pentru a începe examinarea materialelor lui XXXXXXXXX.

Astfel, XXXXXXXXX a pregătit suma necesară și a trimis-o soției sale, XXXXXXXXX, care a și transmis banii în sumă de 3000 euro lui XXXXXXXXX, unde acesta la rândul i-a transmis lui XXXXXXXXX suma în cauză care conform cursului BNM constituia 48 918,90 lei.

Prin acțiunile sale intenționate XXXXXXXXX a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod Penal - după indicii calificativi privind reținerea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că, are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

Împotriva sentinței în cauză, inculpatul XXXXXXXXX, la 02 ianuarie 2019, în termen a depus apel, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii privind încetarea procesului penal și anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravalorii în sumei de 3000 Euro din contul său.

În motivarea apelului a invocat următoarele temeiuri:

Instanța de fond la examinarea speței, just a reținut starea de fapt și de drept, a calificat fapta inculpatului, însă greșit a soluționat chestiunea cu privire la confiscare. Consideră că, sentința în partea ce ține de confiscarea specială în folosul statului a contravalorii în lei a sumei de 3000 euro, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, este ilegală și neîntemeiată din următoarele considerente: urmărirea penală în cazul în care a fost pornită de organul de urmărire penală, contrar prevederilor art.60 al.(1) lit. b) Cod penal, care prevede că, persoana se eliberează

o răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani, de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, art. 275 punct. 4), od de procedură penală, care prevede că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată. În cazul, în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia, ori infracțiunea de săvârșirea căreia a fost învinuit și ulterior condamnat, revăzută de art.326 al. (1) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, și deci procesul penal nu putea fi pornit.

Menționează că, procesul penal în cauză a fost pornit de Procuratura Anticorupție în luna iunie 2018, deși la momentul pornirii urmăririi penale se știa cu certitudine că, termenul de prescripție era deja expirat. Atât la momentul recunoașterii în calitate de bănuit cât și la momentul atragerii în calitate de învinuit în cauza dată, a înaintat organului de urmărire penală cereri de încetare a procesului, care nu au fost îndeplinite conform procedurii prevăzute de art.298 și 299 Cod de procedură penală.

De asemenea în ședința de judecată preliminară din 15 noiembrie 2018, au înaintat instanței o cerere de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art.350 Cod de procedură penală care a fost respinsă în viziunea sa neîntemeiată.

Potrivit alin. 1 pct. 2 al art.401 și alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM, poate declara apel inculpatul în viza sa ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Examinând acest aspect instanța de apel a stabilit că, sentința a fost deliberată, pronunțată și înmănată la 17 decembrie 2018, și confirmată prin recipisa contrasemnată de participanți anexată la f.d. 113, iar cererea de apel a fost depusă la 02 ianuarie 2019, în a 15-a zi, fiind respectate prescripțiile art. 402 alin. 1 din Cod de procedură penală al RM.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel avocatul Alexei Frunze cu inculpatul XXXXXXXXX au susținut apelul declarat, solicitând admiterea lui în viza sa și motivele invocate.

Procurorul Oleg Popov nu a susținut apelul declarat de inculpat, solicitând respingerea lui ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, relevanței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de inculpatul XXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorești Chișinău, sediul Chișinău, din 17 decembrie 2018, cu menținerea hotărârii atacate, fără modificări.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în viza sa în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

De asemenea, instanța de apel relevă că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza altor probe noi prezentate instanței de apel.

Prin urmare, declanșând o continuare judecarea cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor implicate în cauză și a laturii materiale.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, "în sensul cerințelor art. 414 Cod de Procedură Penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat ori nu; dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe agravante sau atenuante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma mulțumirii de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de Procedură Penală".

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, poate declara apel inculpatul în viza sa ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Colegiul Penal constată că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost reținută de prima instanța de fond, nu au fost stabilite careva omisiuni, erori de drept material sau procesual, or alte temeiuri de casare a sentinței. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al relevanței și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului.

XXXXXXX, în baza dispozițiilor art. 326 alin. 1 din Cod Penal al Republicii Moldova, și anume: pretinderea, acceptarea și primirea de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Colegiul Penal reține că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, XXXXXXXX, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscând vina, fără a solicita administrarea de noi probe, a solicitat în scris autentic examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Instanța de judecată, a admis cererea inculpatului, XXXXXXXXX, astfel încât judecarea cauzei penale s-a desfășurat în procedura simplificată de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în ordinea prevăzută la art. 364.¹ CPP.

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută în cadrul pct. 30 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din data 12 decembrie 2005 "Cu privire la aplicarea prevederilor art.364.¹ CPP de către instanțele judecătorești", potrivit căruia: "în situația în care apelul este declarat de către prima instanță a dispozițiilor art. 364.¹ CPP, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364.¹ alin.(1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță".

Cu referire la prevederile sus citate, urmează a fi remarcat că, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, acestea sunt suficiente pentru a constata că, faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. 1 Cod Penal al Republicii Moldova, a fost săvârșită de inculpatul XXXXXXXXX și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Inculpatul XXXXXXXXX, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a relatat că vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o și a declarat că, într-adevăr în anul 2012 aproximativ toamna, la el au venit XXXXXXXXX. XXXXXXXXX pe care îl cunoștea și l-a rugat dacă poate să rezolve întrebarea unei persoane care era deținută în penitenciarul Brănești, cunoscând faptul că vecinul său de bloc un oarecare XXXXXXXXX spusese că este în relații bune cu oricare persoană din administrația penitenciarului Brănești, s-a adresat la acesta întrebându-l dacă poate să rezolve întrebarea, peste ceva timp aproximativ o săptămână XXXXXXXXX i-a spus că sunt necesari 3000 euro despre ce i-a comunicat lui XXXXXXXXX, peste ceva timp acesta i-a adus în Chișinău banii pe care i-a transmis lui XXXXXXXXX, ulterior peste vreo jumătate de an au

ceput sa ii telefonizeze o doamna care s-a prezentat ca mama lui XXXXXXXXX și tot i-a intrebata cand se va rezolva intrebarea, ia ce XXXXXXXXX i-a spus că mai ebuiește timp deoarece persoana deținută s-a lăudat la alți deținuți că degrabă va fi eliberat și mai ra necesar de teptat ceva timp, ulterior XXXXXXXXX a decedat și deja nu mai putea să rezolve ceva.

La întrebarea avocatului a comunicat că înțelegerea a avut loc undeva în toamna anului 2012, la începutul toamnei nu vrea să zică luna și să nu ducă pe cineva în eroare. Tot toamna a transmis banii, într-o săptămână aproximativ și s-a spus suma și undeva încă peste o săptămână... undeva timp de o lună a primit și a transmis banii. Asta tot s-a întâmplat în toamna anului 2012, nu la sfârșitul anului 2012 dar a început de toamnă. Susține integral declarațiile date în calitate de bănuț, învinuit, rechizitoriul și declarațiile date în instanța de judecată. Susține integral cererea privind aplicarea termenului de prescripție. Solicită instanței ca prin sentință să fie încetat procesul în baza termenului de prescripție.

La întrebarea procurorului a comunicat că vina în cele săvârșite o recunoaște și se căiește de cele săvârșite. Faptele care i se criminează le recunoaște în totalitate. Ține minte că atunci când s-a întâlnit cu XXXXXXXXX era poate sfârșitul anului 2012 dar nu ianuarie 2013. Când s-a întâlnit cu XXXXXXXXX era afară însoțit nu era înșis, ține minte că era toamna anului 2012. Este posibil că întvederea a avut c în luna ianuarie, posibil s-a greșit.

La întrebarea avocatului a comunicat că înțelegerea nemijlocit a avut loc la sfârșitul anului 2012 și asta a durat aproximativ 2 săptămâni, stifică declarațiile prin aceea că a trecut mult timp, abia acum a aflat de asta și se șterg unele chestiuni din memorie. Rămâne pe aceiași irere că aceasta a avut loc toamna. De ce își amintesc că asta avut loc toamna, deoarece ține minte unde era biroul său de serviciu, în acea rioadă, deoarece ulterior în anul 2013 și-au schimbat sediul iată cu ce asociază.

La întrebarea avocatului a comunicat că penultimul sediu pe care îl avea în acea perioadă îl avea în 2012. La întrebarea procurorului a munitat că la f.d 40-41 semnătura este a sa. Când a depus declarații și organul de urmărire penală a comunicat că asta s-a întâmplat în nuarie 2013, așa a declarat fără să consulte memoria, deoarece așa era indicat în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și în incipiu nu exclude că posibil asta ar fi fost în ianuarie, deoarece și în ianuarie sunt zile însoțite, fără zăpadă, nu poate să excludă acest pt, f.d. 96.

În ședința instanței de apel, inculpatul XXXXXXXXX vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut, a susținut declarațiile depuse anterior și apelul declarat, solicită admiterea lui. Invocă doar încălcările de procedură, la faza de urmărirea penală și la faza de judecată au fost efectuate mai multe încălcări de procedură. Ordonanța de începere a urmăririi penale a fost tocmită peste 6 luni. Contestă sentința în partea confiscării speciale, deoarece consideră că incorect efectuată confiscarea pecuniară. La etapa cercetării judecătorești, în ședința preliminară a cerut încetarea procesului, iar instanța a respins cererea prin cheiere. A depus cererea privind examinarea cauzei în procedură simplificată, iar instanța a adoptat o încheiere de examinarea la baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului XXXXXXXXX și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

Declarațiile martorului XXXXXXXXX din 14 iunie 2018, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat, că susține cele indicate în otodoneuț și suplimentar declară, că XXXXXXXXX a primit de la XXXXXXXXX bani în mărime de 4500 euro, pentru a-i transmite lui XXXXXXXXX, în vederea eliberării condiționate înainte de termen, a lui XXXXXXXXX. În mai 2018, XXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXX, s-au tlnit cu XXXXXXXXX. La întvedere, XXXXXXXXX l-a văzut pe XXXXXXXXX pentru prima dată, ultimul a confirmat faptul că a primit o sumă de bani prin intermediul lui XXXXXXXXX, pentru eliberarea condiționată înainte de termen a lui XXXXXXXXX, însă nu-i poate întoarce din motiv i i-a transmis unei alte persoane f.d. 10-12;

Declarațiile martorului XXXXXXXXX din 18 iunie 2018, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat că în 2011, acesta s-a moscut cu XXXXXXXXX, care l-a consultat cu privire la eliberarea condiționată a fiului său - XXXXXXXXX, însă în instanța de judecată, cu el a rticipat alt avocat. Pentru a-l ajuta pe XXXXXXXXX, să fie eliberat și el condiționat înainte de termen, XXXXXXXXX i-a făcut cunoștință lui XXXXXXXXX - tatăl lui XXXXXXXXX, cu XXXXXXXXX. În 2013, XXXXXXXXX fiind rugat de XXXXXXXXX, a luat de la soția ultimului - XXXXXXXXX, un ic cu bani, pentru a-i transmite lui XXXXXXXXX, ce sumă era în plic acesta nu cunoaște, rolul său era numai de a transmite suma de bani. În ai 2018, după eliberarea lui XXXXXXXXX, acesta împreună cu XXXXXXXXX, s-au deplasat la oficiul de serviciu a lui XXXXXXXXX, în cadrul scuției acesta a confirmat că a primit mijloace bănești, dar nu le va întoarce, f.d. 7-9;

Declarațiile martorului XXXXXXXXX din 19 iunie 2018, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat că în 2012 aceasta împreună i soțul său - XXXXXXXXX s-a întâlnit cu XXXXXXXXX, anterior acestea erau cunoscuți, din motiv că copiii săi, XXXXXXXXX și XXXXXXXXX au est condamnați în Federația Rusă și își ispășeau pedeapsa. Atunci, XXXXXXXXX le-a comunicat că are un avocat cunoscut care lucrează pe izul fiului său și în curând acesta va fi eliberat înainte de termen. XXXXXXXXX, împreună cu XXXXXXXXX au plecat la Chișinău, pentru a se tlni cu XXXXXXXXX și a discuta despre eliberarea înainte de termen a lui XXXXXXXXX. După plecarea lui XXXXXXXXX la Moscova, acesta i-a mis soției sale 1500 euro. Dat fiind faptul că acestea mai aveau acasă suma de 3000 euro, Anastasia XXXXXXXXX a pus suma de 4500 euro, . plic și i- a transmis lui XXXXXXXXX. După transmiterea banilor, XXXXXXXXX îl telefona pe XXXXXXXXX și pe XXXXXXXXX, însă primea un ngur răspuns, că se lucrează. Ulterior, XXXXXXXXX se eschiva de la discuțiile telefonice. Peste aproximativ jumătate de an, XXXXXXXXX a spus la apelurile telefonice și a comunicat că suma de bani primită o va întoarce, doar că la acel moment nu dispune de mijloace bănești, d. 13-15;

Declarațiile martorului XXXXXXXXX din XXXXXXXXX, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat că, în 2013, XXXXXXXXX, i-a opus lui XXXXXXXXX să-i facă cunoștință cu un avocat, care a reușit să-l elibereze înainte de termen pe XXXXXXXXX din locurile de detenție. XXXXXXXXX, împreună cu XXXXXXXXX au mers la XXXXXXXXX, care a fost prevenit de către XXXXXXXXX despre motivul întâlnirii. În cadrul tlnirii, care a avut loc la biroul de serviciu a lui XXXXXXXXX, acesta a pretins suma de 3000 lei care i-au fost achitați imediat, și suma de 000 euro, pentru a influența anumite persoane publice în vederea eliberării lui XXXXXXXXX înainte de termen, din locurile de detenție. După ecarea lui XXXXXXXXX la Moscova, acesta a primit un apel de la XXXXXXXXX prin care i-a fost indicat să pregătească suplimentar 1500 euro, ntru ca procesul de eliberare a fiului său să fie mai rapid. XXXXXXXXX Dmitri a pregătit 1500 euro, le-a trimis soției sale - XXXXXXXXX, easta la rândul său a primit suma de bani și la XXXXXXXXX s-a întâlnit cu XXXXXXXXX la gara auto din XXXXXXXXX. După transmiterea ijloacelor bănești lui XXXXXXXXX, acesta l-a sunat pe XXXXXXXXX și i-a confirmat că a primit suma de bani necesară și va lucra în ontinuare, mai mult acesta l-a asigurat că XXXXXXXXX va fi eliberat în 2-3 luni. Ulterior, peste 3 luni, XXXXXXXXX a revenit de la Moscova și apreună cu XXXXXXXXX au plecat la XXXXXXXXX, în cadrul discuției, acesta le-a comunicat că asupra cazului se lucrează și XXXXXXXXX în rând va fi eliberat. După aceasta, XXXXXXXXX nu a mai răspuns nici la apelurile telefonice, astfel, aproximativ peste jumătate de an, ultimul recunoscut despre faptul că a primit mijloacele bănești prin intermediul lui XXXXXXXXX și este predispus să-i restituie, însă nu-i avea la oment, f.d. 16-19.

Audiind participanții la proces, examinând suportul probator, Colegiul penal consideră dovedit în afara dubiilor rezonabile ptul că, XXXXXXXXX la 30 iunie 2008 XXXXXXXXX, a fost condamnat în Federația Rusă la 9 ani închisoare pentru comiterea infracțiunilor

evazute de art.151 alin.2, art. 152 alin.2 Cod penal al FR. in perioada an.2012 unuia a fost uaniserat in Republica Moldova pentru pășirea pedepsei stabilite, în Penitenciarul nr. 18 din Brănești. În Federația Rusă, acesta fiind condamnat își ispășea pedeapsa împreună cu umaradul său, XXXXXXXX, care este de asemenea originar din XXXXXXXX. În perioada an.2011 XXXXXXXX, tatăl lui XXXXXXXX, s-a lresat către XXXXXXXX după o consultație juridică în vederea eliberării fiului său din locurile de detenție înainte de termen. În urma zultatului pozitiv, acesta i-a propus lui XXXXXXXX - tatăl lui XXXXXXXX, să apeleze la serviciile lui XXXXXXXX, pentru a elibera înainte de rmen și pe fiul său. În ianuarie 2013, XXXXXXXX a avut o întrevedere cu XXXXXXXX, unde ultimul l-a asigurat pe XXXXXXXX precum va tervenii față persoanele din cadrul instituțiilor de drept, procuratură, instanța de judecată asupra cărora a susținut că are influență, în derea eliberării a lui XXXXXXXX înainte de termen din locurile de detenție contra sumei de 3000 de euro pretinse în acest sens. La care xxxxxxxx i-a achitat din start suma de 3000 lei pentru a începe examinarea materialelor lui XXXXXXXX. Astfel, XXXXXXXX a pregătit suma cesară și a trimis-o soției sale, XXXXXXXX, care a și transmis banii în sumă de 3000 euro lui XXXXXXXX, unde acesta la rândul i-a transmis i XXXXXXXX suma în cauză care conform cursului BNM constituie 48 918,90 lei.

Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a conchis în mod justificat că, totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina culpatului XXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal reține că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu ivire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu ncție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, lurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Reieșind din cele expuse, XXXXXXXX prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu n sfera publică și anume a pretins, acceptat și primit de la părinții condamnatului XXXXXXXX, și anume XXXXXXXX și XXXXXXXX, prin termediul lui XXXXXXXX, care anterior s-a adresat către acesta cu solicitare similară soților XXXXXXXX, mijloace financiare în mărime de 000 Euro, cu scopul de a facilita eliberarea înainte de termen a condamnatului XXXXXXXX, care se deține în Penitenciarul nr. 18 Brănești.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, ceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau ntru o altă persoană.

Colegiul penal reține că acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter ternativ:

-) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
-) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
-) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta rbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu.

În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului ternațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie e fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către rupător. în ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu racter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin rupțului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către rupț a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat e către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că acțiunile inculpatului XXXXXXXX se regăsesc trei modalități faptice, și anume cea de etindere, acceptare și de primire a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, circumstanțe ce se confirmă prin multitudinera de probe rcetate mai sus. Mai mult decât atât, întru confirmarea suplimentară, nemijlocit XXXXXXXX a recunoscut faptele imputate.

Infracțiunea specificată la art.326 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării u primirii în întregime a remunerației ilicite, respectiv în speță fapta comisă de XXXXXXXX se consideră consumată din momentul etinderii, remunerației ilicite de la părinții condamnatului XXXXXXXX, și anume XXXXXXXX și XXXXXXXX.

Astfel Colegiul penal constată cu certitudine că, acțiunile inculpatului XXXXXXXX întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la t. 326 Cod penal, în formulă consumată.

Legiuitorul mai indică că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul fracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune n exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei țțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea

ei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Astfel, Colegiul penal conchide cu certitudine că inculpatul XXXXXXXXX a comis infracțiunea incriminată cu vinovăție, exprimată prin intenție directă, conștientizând faptul , pretindea bani ce nu i se cuvin.

Totodată, având în vedere prevederile art.21 Cod penal în raport cu dispozițiile legiuitorului, instanța de judecată stabilește că XXXXXXXXX este subiect al infracțiunii de fic de influență.

Colegiul penal respinge alegațiile inculpatului cu privire la anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravalorii în lei a sumei de 3000 Euro din contul său, or potrivit art. 332 alin. (1) Cod procedură penală a RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 n Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform 53 lit. g) Cod penal a RM, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Totodată, potrivit lit. b) alin.(1) art. 60 Cod penal a RM, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, Colegiul penal atestă că instanța de judecată just și întemeiat a stabilit că infracțiunea care i se incriminează inculpatului XXXXXXXXX prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod penal a RM a cărei sancțiune prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, potrivit prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal a RM, este o infracțiune mai puțin gravă, fiind comisă de către acesta în ianuarie 2018, iar din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani.

Astfel, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de judecată prin care s-a dispus de a înceta procesul penal și a libera de la răspundere penală inculpatul XXXXXXXXX în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe capătul de vinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal RM.

Colegiul penal reține că potrivit art. 106 alin. (1) Cod Penal confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Alin. (2) al articolului menționat prevede că sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Potrivit alin.(3) art.106 Cod penal, confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul cod. Pot fi supuse confiscării speciale și bunurile menționate la alin.(2), dar care aparțin altor persoane și care le-au acceptat știind despre dobîndirea ilegală a acestor bunuri. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Totodată, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de judecată corect a dispus de confiscat de la inculpat și de trecut în venitul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 euro lizați pentru săvârșirea infracțiunii, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul XXXXXXXXX a primit de la părinții condamnatului XXXXXXXXX, și anume XXXXXXXXX și XXXXXXXXX, prin intermediul lui XXXXXXXXX în ianuarie 2013 suma de 3000 euro, mijloace financiare destinate pentru exercitarea traficului de influență față de riinții condamnatului XXXXXXXXX, și anume XXXXXXXXX și XXXXXXXXX.

Colegiul penal respinge argumentul inculpatului XXXXXXXXX prin care invocă că nu poate fi aplicată confiscarea specială deoarece în privința inculpatului urmează a fi declarat procesul penal. Or potrivit art. 53 Cod Penal după natura sa juridică, liberarea de răspunderea penală reprezintă liberarea persoanei care a comis o infracțiune de consecințele juridice ale acestei infracțiuni, iar instituția „confiscării speciale” presupune o măsură de siguranță ce se manifestă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, a căror deținere, datorită naturii lor, sau ținând seama de legătura cu fapta săvârșită, prezintă pericolul că pe viitor vor fi comise noi fapte, prevăzute de legea penală.

Totodată, Colegiul penal conchide că liberarea de răspundere penală a penală a inculpatului nu exclude examinarea chestiunii confiscării speciale, la caz vizează munerța ilicită transmisă de părinții condamnatului XXXXXXXXX, și anume XXXXXXXXX și XXXXXXXXX pe care inculpatul XXXXXXXXX confirmă că a primit-o.

Colegiul penal concluzionează că infracțiunile prevăzute la art.326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății.

Astfel, art. 12 „Traficul de influență” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la XXXXXXXXX, stabilește: fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de propune, a oferi sau a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 fie Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru

cazuri de corupție ori care persoana vizată în articolele 2, 4-6 și 7-11 ale Convenției penale cu privire la corupție, de ca avantajul necuvenit este pentru el însuși sau pentru cineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent dacă influența a fost sau exercitată sau dacă influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.

Totodată, potrivit lit.a) art.18 „Traficul de influență” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la XXXXXXXXX, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a i se atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție: a) faptei de a solicita, de a oferi ori de a da unui agent public sau oricărei alte persoane, direct ori indirect, un folos necuvenit, cu scopul ca respectivul agent sau respectiva persoană să abuzeze de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte a unui folos necuvenit pentru obținătorul inițial al actului sau pentru oricare altă persoană; b) faptei unui agent public sau a unei alte persoane de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine sau pentru o altă persoană, cu scopul de a abuza de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii unui folos necuvenit de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte.

Sintetizând juridic cele menționate mai sus, Colegiul Penal consideră că, contracararea fenomenului corupției a devenit o preocupare principală a comunității internaționale. Prioritățile statelor aferente fenomenului menționat sunt materializate în norme juridice internaționale inclusiv în Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției și în Convenția penală privind corupția. Reglementările internaționale în domeniu impun statelor membre, inclusiv și Republicii Moldova contracararea fiecărui act de corupție recunoscând efectele negative generate de corupție.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul Penal concluzionează că, este necesar de a respinge inculpatului XXXXXXXXX declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 decembrie 2018 ca fiind nefondat.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel, în conformitate cu art. 415 alin. 1 pct.1 lit. c); art. art. 417-418 din Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curtii de Apel Chișinău ,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul inculpatului XXXXXXXXX declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 decembrie 2018, și menține fără modificări sentința contestată.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate stabilită pentru 17 aprilie 2019, ora 14.⁰⁰ min. .

Președintele ședinței

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscurtă

Svetlana Balmuș